
Horváth Imre

JÁTSSZATOK RAJTAM

Valamit kérdeznék magamtól,
De hiányzik hozzá a hangsor.
Húrtalan hegedű vagyok,
Játsszatok rajtam, angyalok.

ÁHÍTATTAL

Tisztán látok, akárcsak a vakok.
Tisztán hallok, akár a süketek.
Hallom, amint világnyi fog vacog,
S látok négy milliárd feszületet.

NÉLKÜLEM

Mindenkiben él az a szó,
Ami soha ki nem mondható.
Eljön az én időm, kigyúl tüzem,
Nagyot lobban, de sajnós nélkülem.

ANALÍZIS

Szorgalmasan jegyzetelek,
Felboncolom a lelkemet.
Ellensége a szürkeségnek
Nem a piros, hanem a lélek.

TITKOLT ÉRTÉK

Hogy nem tébolyul meg a semmi,
Ha őrzítő üresnek lenni.
Amivel feltöltöm magam:
Tán nemes fény, de tört arany.

ELSZAKADVA

Mióta messzeségbe veszttem,
A közel is elérhetetlen.
Hamut hintek hideg fejemre,
Mivel az a jégkorszak rendje.

Mándy Iván

AZ APA HANGJA

Elnyúlva feküdt az ágyon. Egyre csak azt ismételte valami eszméletlen kábulatban:

– Hat év múlva... hat év múlva...

Egy mozdulatot tett, mintha fel akarna pattanni. De éppen csak lelógatta a karját. Ki tudja! Talán bele akarja hajítani a sötétbe. Nincs többé szüksége erre a karra. Egyáltalán semmire sincs szüksége.

– Miért éppen hat év múlva akar feleségül venni?

A hatos szám megjelent előtte. Kissé töredezett, aranyossárga karika. Kitágult, csaknem betöltötte a szobát. Összehúzódott, szinte eltűnt. Bolondot csinál belőlem. Egyáltalán nem akar elvenni. Azzal kezdte, hogy nem tud nélkülem élni. Csakhogy most még nem vehet el. Majd hat év múlva. Miért éppen hat év múlva? Soha nem akartam vele ilyesmiről beszélni. Házasság. Jó, hát én várok. És ha egyáltalán nem vesz el... akkor is várok.

Az az aranyos tűzkarika. Mintha a szemben levő ház tűzfaláról vetítenék.

Mindig eltűnök. Zsolt azt mondja, hogy én mindig eltűnök. És csak úgy lógok bele a világba. Honnan veszi ezt? Mi az, hogy csak úgy lógok bele a világba? Ruhabemutatókra kell járnom a lányokkal. Ez valahogy különösen felingerelte. Váratlanul or-